

Siyonizm

Yayınlanma Tarihi: 08.12.2023

Bugün insanlık Filistin'de büyük bir katliam ve soykırıma şahit olmaktadır. İsrail ve ABD devletleri Filistin'de on binlerce savunmasız ve masum insanı, çocukları ve kadınları en ağır silahlarla öldürmektedir. Bu katliamın amacı bir grup insanın dünyaya hakim olma sevdasını gerçekleştirmektir. Bu soykırım Siyonist emperyalizmin hedeflerine varmak için yapılmaktadır. Bu soykırımın nedenlerini anlamak için bu yazımızda Siyonizm'in ne olduğu, tarihi ve yöntemlerini ele alacağız.

Siyonizm Filistin'de bir Yahudi devleti kurma amacıyla ortaya çıkan bir siyasi harekettir. Siyonizm genel anlamıyla Filistin dışındaki bütün

Yahudileri kazanılmış topraklarda toplamak suretiyle Süleyman mabedini Siyon dağında yeniden inşa etmek olarak bilinse de, aslında gerçek anlamıyla Yahudi'nin dünya hakimiyeti idealidir. Bu ideal meşru olmasa bile bugün için gayrimeşru olarak mevcuttur. Siyonizm gayrimeşru dünya hakimiyetini silah ve para yoluyla sağlamaktadır.

Siyon kelimesi Yahudilerin dini kitabı olan Ahd-i atik'te, kral Davut tarafından fethedilip krallığın merkezi yapılan Kudüs şehri için kullanılmış bir isimdir. Zamanla kapsamı bütün İsrail topraklarını ifade edecek şekilde genişletilmiştir. Siyon kelimesine dayanan Siyonizm kelimesinin anlamı da, Yahudi halkının tarihi yurtlarına dönüşü manasında, Filistin'de bir Yahudi devleti kurmayı hedefleyen siyasi hareketi gösterir. Ancak gerçek anlamı ve hedefi gizlenmiştir. Siyonizm'in gerçek hedefinin ne olduğunu aşağıda anlatıyoruz.

Siyonizm hareketi Doğu Avrupa Yahudileri içinde ortaya çıkmış, daha sonra bütün dünya Yahudileri arasında yayılmıştır. Bununla beraber bu görüşün karşıtları da vardır. Bunlar arasında günümüze kadar uzanan süreçte, anti-Siyonist ve post-Siyonist diye adlandırılan gruplaşmalar olarak meydana gelmiştir. Siyonist hareketin doğuşu batı Avrupa'da Fransız ihtilali sonrasında, farklı dinden olanların yasa önünde eşitliği fikri yayılmaya başlayınca olmuştur. Bu coğrafyadaki Yahudiler siyasi, idari, kültürel haklar elde ederek buldukları toplumlara entegre olmuşlardır. Doğu Avrupa'da ve özellikle çarlık Rusya'da ise Yahudilere karşı gerek devlet temelli baskılar gerekse Hristiyan toplum temelli çatışmalar artış göstermiş, bu nedenle bölgedeki Yahudiler arasında tarihteki ilk temelli göç düşüncesi ve teşkilatlanması fikri ortaya atılmıştır. Bu bağlamda ortaya çıkan Hovevel (Hibbat) Siyon (Siyon severler) adlı grup Rus baskısının artması sonucunda Yahudilerin Filistin'e göç edip yerleşmesi fikrini seslendirmişler ve Siyonizm'in doğuşundan önce Filistin'e ilk önemli Yahudi göçünü gerçekleştirmişlerdir.

Bu dönemde Yahudiler arasında ağırlıklı göç hareketi batıya ve Amerika'ya yönelse de, Siyon severler hareketinin siyasi Siyonizm'in doğuşuna öncülük etmedeki rolü önemlidir. Siyasi hareket olarak Siyonizm'in kurucusu Theodor Herzl bu zamanda ortaya çıkmış, 1890 larda Avrupa'da ve diğer yerlerde Hibbat Siyon hızla şubeler açarak Yahudiler arasında yayılmıştır. Hareketin Avusturyalı önderlerinden Nathan Birnbaum ilk defa Siyonizm terimini ortaya atmıştır. Bu nedenle Herzl, Siyonizm teorisini kurup teşkilat edinirken kendi hareketi üzerine kuracağı bir öncü hareketi ve belli ölçüde siyasi bilinçlenmeye ulaşmış bir kitleyi hazır bulmuştur.

Herzl, Yahudi davasını anlatan "Der Judenstaat" (Yahudi Devleti) (1896) isimli kitabını yazmıştır. Bu kitabı yazmasındaki neden, Paris'te tanınmış bir gazetenin muhabiri sıfatıyla izlediği bir Yahudi yüzbaşının casusluk suçlamasıyla yargılanıp mahkum edildiği Dreyfus davasıdır. Bu davada o günlerin Avrupa'sında gittikçe yayılan Yahudi aleyhtarlığını gözlemleyen, her Yahudi'nin genellikle dışlanmış azınlıklar olarak yaşadıkları ülkelerin toplumlarıyla kaynaşacağını görerek söz konusu kitabını kaleme almıştır. Kitap Yahudiler arasında farklı tepkilerle karşılaştı da çok geçmeden başta Avrupa olmak üzere diasporadan kutsal topraklara dönüşü ve Filistin'de bir Yahudi toplumu kurma hedeflerinin temelleri atılmış oldu. Bu kurumsallaşma kapsamında, Dünya Siyonist Teşkilatı Herzl'in çabaları ve önderliğinde 29 Ağustos 1897 tarihinde Basel'da toplanan ilk Dünya Siyonist Kongresiyle kuruldu. Burada kararlaştırılan Basel Programı hareketin resmi çerçevesini şöyle belirledi:

"Siyonizm, Yahudi halkı için Filistin'de kamu hukukunun güvencesi altında bir yurt kurulmasını amaçlamaktadır. Bunun için kongre Filistin'de Yahudi çiftçi, esnaf ve tüccarının anlamlı bir şekilde yerleştirilmesine, her ülkenin yöresel yasalarına uygun biçimde Musevilerin birleştirilme ve örgütlenmesine, Yahudi ulusal duyguların

ve bilincinin kuvvetlendirilmesine, Siyonizm'in amacına erişebilme yolunda ilgili hükümetlerin onayını almak için hazırlık çalışmalarına girişilmesini karar verilmiştir.”

Herzl hatıratında bu konuda şunları söylemektedir:

“Ben Basel’da Yahudi devletini tesis ettim. Bunu bugün yüksek sesle söylesem bütün dünyada bir kahkaha tufanı kopar. Fakat bundan 5 sene belki 50 sene sonra muhakkak herkes bunun böyle olduğunu anlayacaktır.”

İsrail Devletinin Kuruluşu

Dünya Siyonist Teşkilatı bu yönde yapılacak çalışmaların temel bir organı olma niteliğini o günden beri korumaktadır. Filistin’e Yahudi göçü Siyonizm’in Filistin’de bir Yahudi yurdu oluşturma hedefi 1880 lerden ikinci Dünya Savaşı sonuna kadar süren 5 ayrı göç dalgası yapılmıştır. Buna göre 1882-1903 yılları arasında ağırlıklı olarak Rusya, Romanya ve Galiçya dan 20-30.000 kişi bu bölgeye göç etmiştir. 1904-1914 arasında çoğunlukla Rusya’dan 35.000-40.000 kişi, 1910-1923 arasında Rusya, Polonya ve Romanya’dan aralarında İsrail’in gelecekteki siyasi önderlerinin de bulunduğu 35.000 kişi göç etmiştir 1920-1931 arasında özellikle Polonya’dan 88 bin kişi, 1930-1938 arasında Nazizm’in yükselişiyle orta Avrupa’dan 215.000 kişi göç etmiştir. Baselda toplanan ikinci kongre (1898) bazı yan kuruluşları da teşkilatlandırmıştır. Bunlar Yahudi Sömürge Emniyet Sandığı Şirketi, Kolonileştirme Komisyonu, Filistin Toprak Geliştirme Şirketi gibi kuruluşlardır.

Siyonizm tarih sahnesine çıkarken Filistin bir Osmanlı toprağı idi. Osmanlılar burayı aldığından bu yana Yahudi varlığını tanıdı. Zaman zaman göçlerine izin verdi. Osmanlı tâbiyetinde bulunan Filistin’deki en küçük Yahudi topluluğı (Yişuv) yerleşik ve yerli toplumla kaynaşmış, Sefarad Yahudileri ile daha sonra izin verilen göçlerle gelen Eşkenaz

Yahudilerinden oluşan topluluktu. Bu topluluğun pek azı ticaretle, büyük bir kısmı da dünya Yahudilerinin gelenekselleşmiş bağışlarıyla geçinen bir topluluktu.

İlk gelen toplulukların tamamen mesih inancı doğrultusunda manevi bir hayat yaşama amacıyla Filistin'e yerleşmiş olmaları dini Siyonizm olarak tanımlanabilir. Ancak Herzl ile başlayan ve Filistin'de kalıcı bir Yahudi devletini hedefleyen siyasi Siyonizm'den ayırt edilmesi gerekir. Bu siyasi hareket doğduğunda Filistin Osmanlı topraklarında olduğundan Siyonistler öncelikle Osmanlılar üzerinde giriştikleri müzakerelerle belirli bir para karşılığında Filistin'i satın almayı arzu etmişlerdir. Bu teklifler Herzl önderliğinde iki defa II. Abdülhamid'e yapılmış olmasına rağmen, Sultan zulümden kaçan Yahudilere Filistin dışındaki Osmanlı topraklarında yerleşme izni vermekle birlikte, Filistin'de Yahudi yurdu tasarısına müsaade etmedi. Filistin'de Yahudilerin iskânı için toprak alımına benzer bir teklif, İngiliz kolonileştirme projesine dayalı olarak teklif edilmesi de Sultan tarafından ret edildi.

Ancak 1908 de İkinci Meşrutiyetin ilanı ile İttihat ve Terakki iktidarı Yahudilerin bu yaklaşımlarına olumlu cevap verdi. Bu iktidar Filistin'de toprak satın almayı serbest bıraktı. Yeni göçler sonucunda özellikle Hayfa'dan Gazze'ye uzanan kıyı bölgesinde toprağı sistemli biçimde yerleşildi. 1909 yılına gelindiğinde Yafa'nın kuzeyinde yepyeni bir Yahudi şehri olarak Tel Aviv ortaya ıktı. 1914 Filistine yerleşen Yahudi nüfusu 60 bine yaklaşmış bulunuyordu. Yahudi milli fonu başta olmak üzere çeşitli Siyonist kuruluşlar Filistin'e paralar akıtmış ve bunun cazibesiyile bazı Arap mülk sahipleri topraklarını Yahudilere satmıştır. Bunun sonucunda bazı bölgelerde Müslüman nüfus azalırken Yahudilerin toprak satın alması ve yerleşmeye devam etmesiyle Yahudi nüfusu bu bölgelerde artmıştır. Ancak bu sonuçlar Arap ve Yahudi milliyetçilerin çatışmasını, Filistin'deki karmaşayı arttırmıştır. Bu durum

bu stratejik bölge üzerinde sömürgecilik doğrultusunda çıkarları bulunan Avrupalı güçlerin devreye girmesine neden olmuştur. Başta İngiltere olmak üzere Avrupalı ülkeler, Osmanlı Ortadoğu'sunu sömürebilmek için imparatorluktaki etnik grupları amaçlarına alet etmekten çekinmemişlerdir. Birinci Dünya Savaşı'nın sonunda bu bölgeye Yahudilerin köklü bir şekilde yerleşmesi için bu devletler olanca güçleriyle çalışmışlar, böylece bugünkü sorunların ortaya çıkmasına kaynak oluşturmuşlardır.

Sadrızam Talat paşa ilk tahsilini bir Yahudi okulunda yapmış olup 1907 yılında Yahudilere Filistin'de bir yurt vermeyi vadedmiştir. Ancak bununla beraber Beynelminel Siyonist Kongresinde şu karar alınmıştır: "Osmanlı imparatorluğunu parçalamadıkça İsrail devleti kurulamaz. Her çareye başvurarak Osmanlı Devleti yıkılmalı, Filistin'de Türk bayrağı indirilmeli, Türk askeri Filistin'den çıkmalıdır ve ancak ondan sonra Yahudi devleti kurulmalıdır."

Bu doğrultuda Siyonistlerin aldıkları kararlar şöyledir: "İsrail devletinin sınırları Nil'den Fırat'a kadardır." İsrail devletinin kuruluş tarihinden bir gün sonra 15 Mayıs 1948 de, başkanları Ben Gourion Gallio, Yahudi okulu öğrencilerine önündeki haritayı göstererek şunları söylüyordu: "Bu harita devletimizin coğrafi haritası değildir. Başka bir harita daha vardır ki onu gerçekleştirmek için bu görev sizlere düşer. Bu Nil'den başlayarak Fırat'a kadar uzanan toprakları içine alan İsrail imparatorluğudur."

Baruh Levi adlı Yahudi ise komünizmin babası Yahudi Karl Marx'a gönderdiği bir mektupta şöyle diyordu: "Yahudi milleti bir bütün olarak kendi kendinin mesihi olacaktır. Onun dünya üzerindeki hakimiyeti, bütün insan soylarının birleşmesi, ayrılığın surları olan sınırlarla monarşilerin kalkması ve dünyanın her tarafından Yahudilere eşit haklar tanıyan bir dünya Cumhuriyeti'nin kurulmasıyla gerçekleşecektir. İnsanlığın bu yeni teşkilatında İsrail oğulları işçi

yığınlarının başına Yahudi soyundan liderler getirmeyi becerirler ise en yüksek mevkilere erişebilecekler ve hiçbir muhalefetle karşılaşmadan önder zümreyi teşkil edeceklerdir. Dünya Cumhuriyeti'ni meydana getirecek olan milletlerin hükümetleri proletaryanın yardımıyla Yahudilerin eline kolayca geçecektir. Özel mülkiyet ortadan kaldırılacak ve bütün devlet malları Yahudilerin kontrolü altındaki hükümetlerce zapt edilecektir ve böylece Mesih'in gelişiyle yeryüzündeki bütün milletlerin mal ve mülklerinin anahtarları Yahudilerin eline geçeceği yolundaki Talmut'un vaad ve müjdesi yerine getirilmiş olacaktır." (Bu mektubun Fransızca metni revii de Paris dergisinde yayınlanmıştır, sayı 35, sayfa 574)

Tevrat ve Talmut

Yahudilere indirilen ağır darbeler, sürülmeler ve dışlanmalar, onların kalbinde insanlığa karşı kin ve öç alma duygularını kamçıladı. Dört haham uzun süren bir inziva sonunda Hazreti Musa'nın Tevrat'ını tamamen değiştirerek uydurma bir öç almak kitabı olan Talmut'u meydana getirdiler. Talmut iki kısma ayrılır: El Nesne-El Kumar. İkincisi birincisinin açıklamasıdır. Talmut'a göre Yahudi olmayanlar insan sayılmazlar. Hepsi sadece ehl-i hayvandır ve hiçbir hakka sahip değildirler. Yalnız Yahudilere insan denir. Yahudi olmayanlara insan denilmez.

Talmut Yahudi'nin "Dünya Hakimiyeti" idealini de şöyle telkin ediyor: "Ey Siyon kızı! Kalk harmanı döv, zira boynuzunu demir, tırnaklarını tunç edeceğim. Sen daha çok kavimler ezeceksin ve onların kazancını Yehova'ya ve mallarını bütün dünyanın rabbine tahsis edeceğim. Milletlerin bütün soyları senin önünde secde edecek. Bütün milletler sana kulluk etsinler."

Evet Mısır'dan Fırat'a kadar olan bütün ülkeler Abraham'ın ve onun ırkına vaat edilmiştir ve daha sonraları Abraham, İshak ve Yakup soyu Mısır'dan çıkarken kendilerine şu haber ulaşmıştır: "Seni atalarına vaat ettiğim ülkeye götürüyorum. Sana, kendin hiçbir zaman inşa etmediğin büyük ve zengin şehirler, senin hiçbir zaman doldurmadığın her çeşit mal ve bereketleri ile dolu evler, kendin hiçbir zaman bulamadığın budanmış ağaçlar, kendin hiçbir zaman dikmediğin bağlar ve zeytin bahçeleri veriyorum. Bunları yiyecek ve doycaksınız."

Talmut insanlığa karşı ihanetlerle doludur. İşte bunların bazıları: "Milletlerin krallarının sütünü emeceksiniz. Milletlerin servetini yiyeceksiniz. Siz Allah'ın (Rabbin) oğullarısınız. Cenaze için vücudunuzda yara açmayıp kaşlarınızın arasını yolmayasınız. Zira sen Allah'ın mukaddes bir kavmin ve Rab yeryüzünde bulunan kavimlerin hepsinden üstün tuttuğu kendine bağlı olmak üzere seni seçti. Yahudi ırkı dışındakilerin malı terk edilmiş bir mal hükmündedir. Ona Yahudi'nin sahip olması en tabii hakkıdır. Allah Yahudi milletine bütün kabilelerin hayatı ve kazancı üzerinde bir hakimiyet vermiştir. İnsanın hayvan üzerinde üstünlüğü olduğu gibi Yahudinin de bütün insanlara karşı üstünlüğü vardır. Allah Yahudi'nin haricindeki milletlere faizle muameleyi emretmiştir. Ayrıca Yahudilerin başkalarına kârsız borç vermesini de haram kılmıştır. O halde faizsiz borç vermek Yahudilerce doğru değildir. Bilakis Yahudi olmayanlara diğerlerinden daha ağır yükler yüklemek gereklidir."

Dini ve Siyasi Siyonizm

Roger Garaudy, "Siyonizm Dosyası" adlı kitabında şunları söylemektedir:

"Siyonizm iki türlü ele alınmalıdır. Biri dini Siyonizm, diğeri siyasi Siyonizm'dir. Dini Siyonizm çoğu zaman İsrail müşrikleri tarafından

savunulmuştur. Bu inanç Yahudiliğin mesihçi bekleyişi içinde yaşadığı büyük ümide bağlıdır. Buna göre zamanların sonunda mesih ortaya çıktığında yeryüzünde Allah'ın saltanatı başlayacak ve dünyanın bütün ırkları tek bir ırka bağlanacaktır. Bütün insanlık tek bir gerçeğin etrafında toplanacaktır. Bütün insanlar Tevrat'ta İbrahim ve Musa peygamberlerin kıssalarının anlatıldığı yere doğru döneceklerdir. Bu dini Siyonizm kutsal topraklara doğru bir hac geleneğinin doğmasına sebep olmuştur. Hatta bu yerlerde manevi bir hayat yaşamak isteyen kişilerce topluluklar meydana getirilmiştir. İspanya'da koyu Katolik krallar tarafından işkenceye uğratılan Yahudiler arasında bazıları Filistin'e kadar kaçmışlar ve özellikle Safed'de bir topluluk kurarak dini gelenekleriyle yaşamaya başlamışlardır. Halbuki aynı Yahudiler İspanya'da uzun yıllar Müslümanlarla bir arada mutlu bir hayat sürmüş kimselerdi. Daha yakın bir tarihte 19. yüzyılda ortaya çıkan "Siyon aşıkları" ise bu Siyon toprağında Yahudi inanç ve kültürünün yayılacağı kutsal bir merkez kurmayı amaç edinmişlerdir.

Siyasi Siyonizm Theodor Herzl (1860,1904) ile doğdu. Herzl doktrinini 1882 den itibaren Viyana'da oluşturmaya başladı. 1894 de "Der Judenstaat" adını verdiği "Yahudi Devleti" kitabında sistemleştirdiği doktrinini 1897 de Basel'da Dünya Siyonist Kongresi ile ilk defa somut uygulamasını başlattı. Her şeyden önce dini Siyonizm'in aksine Theodor Herzl sonuna kadar kaskatıdır. Hatta Yahudiliği bir din olarak savunanlara karşı amansızca savaşı. Onlara göre Yahudiler her şeyden önce bir halktır. Asıl uğraşısı din olmayıp politika olan Theodor Herzl Siyonizm problemini yeni bir biçimde ortaya koymuştur."

Theodor Herzl kitabını yazarken Dreyfus olayından esinlendiğini söyleyerek, bu hadiseden aşağıdaki sonuçları çıkarmaktadır:

1) Yahudiler dünyanın neresinde olurlarsa olsunlar tek bir halk meydana getirmektedirler.

2) Her devirde ve her yerde işkenceye uğramışlardır.

3) İçinde yaşadıkları toplum tarafından hiçbir zaman eritememişlerdir.

Theodor Herzl bu görüşlerin sonucunda, Yahudiliğin problemlerini kesin ve sürekli olarak çözmek için aşağıdaki çözüm yollarını teklif etmektedir:

1) Başta Rusya olmak üzere Doğu Avrupa ülkelerinde gerçekleşmeyen fakat batıda gittikçe daha fazla su yüzeyine çıkan erimeyi reddetmek.

2) Yahudi inanç ve kültürünü yayacak bir inanç ocağı yaratmayı değil fakat bir Yahudi devleti kurmayı hedef görmek. Bu devletin sınırları içinde dünyanın bütün Yahudilerini bir araya getirmek. Bu noktada Avrupa için “milliyetler yüz yılı” olan 19. yüzyıl sonunun tipik Avrupa milliyetçiliğinin açık ifadesini görmek mümkündür. Bu milliyetçilik bütün gücü ile en çok Almanya’da ortaya çıkmıştı. Buna göre Herzl üzerinde German kültürünün izleri kuvvetle görülmektedir.

3) Bu devlet boş bir arazide kurulmalıdır. O çağda geçerli olan sömürgeciliğin bu en karakteristik görüşü söz konusu devlet kurulurken yerli halkın hiç göz önünde bulundurulmayacağını haber vermektedir. Herzl ve kendisinden sonra siyasi Siyonizm’i yürütenler bütün siyasi görüş ve davranışlarını, sömürgeciliğin bu çok önemli ilkesi üzerinde yoğunlaştırmışlardır. Bu ilke daha sonra Siyonist faaliyetlerin tümünde egemen olacak ve kendisinden doğan İsrail devletinin bir temel unsuru haline gelecektir.

Theodor Herzl’in politikası karanlıklardan yararlanıyordu. Bu yol da, kargaşadan istifade etmenin en tipik örneklerinden biri Herzl’in ölümünden sonra ortaya çıkmıştı. 1917 de yayımlanan Balfour Deklarasyonunda İngiliz hükümeti Filistin’de milli bir Yahudi devletinin

kurulmasından yana olduğunu belirtmiş ve yerli halkı dikkate almamıştır. Siyasi Siyonizm'in yöneticileri bu bildirmeden derhal yararlanmanın bir yolunu buldular. Filistin Yahudi devletinin artık tek amacı olacak, bütün Filistin üzerinde egemenlik kuracak, Siyonist devlet uğruna yerli halkın ortadan kaldırılması başlıca hedefleri arasına girecekti.

Roger Garaudy, "Siyonizm Dosyası" adlı kitabında İsrail devletiyle Siyonizm arasında şu tespitlerde bulunmaktadır:

- 1) İsrail devleti'nin iç politikası ırkçılığa ve sömürgeciliğe dayanmaktadır.
- 2) İsrail devletinin dış politikası toprak kazanarak genişleme esasına dayanmaktadır.
- 3) İsrail devletinin siyasal metodu bir çeşit devlet terörizmidir.

Siyasi Siyonizm'in ırkçılığa dayanan bu sistemi, İsrail devletinin bütün kanunlarına ve icraatına ilham kaynağı olacaktır. Bu ırkçılık her şeyden önce Theodor Herzl'in kurucu prensipleri arasındadır. Theodor Herzl çok iyi bilmektedir ki, Yahudileri buldukları ülkelerden kaçarak İsrail'e göç etmeye ikna etmek için siyasi Siyonizm'in Yahudi düşmanlığı kavramına ihtiyacı vardır. Herzl'in bu fikri siyasi Siyonizm tarafından bugünlere kadar değişmez bir temel olarak korunmuştur. 1948 yılında İsrail devletinin kuruluşundan itibaren, siyasi Siyonizm'in bu ırkçılık anlayışı sadece dünyanın geri kalan bütün Yahudilerin zararına gelişmekle kalmayacak aynı zamanda ve özellikle bir türlü tanımak istemediği Filistin halkının yok oluşuna çalışacaktır.

Siyasi Siyonizm'in ortaya koyduğu problemler bu sorunun çerçevesinde yer almaktadır. Yerli Filistinli Arap halkının oturduğu bir ülkede bir

Yahudi çoğunluk yaratması nasıl mümkün olacaktı? Siyasi Siyonizm bu soruna sömürgeci karakterinden dolayı tek çözüm yolunu göstermiştir: Filistinlileri kovarak, Yahudi göçünü hızlandırarak bir yerleşim sömürgeciliği gerçekleştirmek. Aslında İsrail devletinin temellerini atan kişiler adalet nedir bilmezler. Aralarında pek çoğu eski ahit metinlerini tehlikeli bir şekilde yorumlayarak, “eskiden Kenanlardan almış olduğumuz toprağı yeniden ele geçiriyoruz” derler. Bazı kişilerin İsrail devletinin ırkçılığına karşı çıktıkları doğrudur. Ancak bu kişilerin sayıları ne yazık ki uygulanan yöntemleri önleyecek kadar fazla değildir. Bu kişiler tehditlere ve baskılara rağmen fikirlerini tam bir cesaretle yaymaktadırlar.

Fakat unutmamak gerekir ki bu hürriyet sadece Yahudi kuruluşlarının içinde tanınmıştır. İsrail demokrasisi sadece beyazların egemen olduğu bütün sömürgeci ülkelerde olduğu gibidir. Temelinde bir ırk ayrımına dayanır. İsrail devletinin bu demokrasisini kendi işine çok yakın Amerikan demokrasisine benzetmek mümkündür. Amerikalılar bir yüz yıl boyunca, utanmadan “özel kuruluş” adını koydukları bir yöntemle siyah ırkı esaret altında tutmuşlar ve topraklarını ellerinden almak için kılıçtan geçirmişlerdir. Bundan sonra da, bağımsızlık bildirgelerinde insan haklarından söz açarak yeryüzünde bütün ırkların eşit olduğunu ilan etmişlerdir. İsrail’in demokrasisi de bu çeşittir. İsrail’in kuruluş kanunları Filistinlileri hiçbir utanç duygusu taşımadan Yahudi olmayanlar şeklinde tarif ediyor.

Birleşmiş Milletler genel kurulunun 2279 sayılı ve 10 Kasım 1975 tarihinde oylanan karar suretinde yer aldığı gibi, İsrail’in uyguladığı ırk ayrımının sayısız örneklerini sıralamak mümkündür. Bu kararda şu cümleler yer almıştır: “Siyonizm ırkçılık ve ırk ayrımının bir başka şeklidir.”

Bütün sömürgeci hareketlerde olduğu gibi siyasi Siyonizm’in de temel karakteristiğini oluşturan bu köklü ırkçılıkta ayrıca sahte dinsellik de

eklenmektedir. Mesela kişi haklarını ilgilendiren konuda İsrail’de din adamları dinsel bir temele oturdukları ırkçılığı daha da ileri boyutlara doğru götürmektedirler. Evlilikle ilgili yasalar bunun en ileri örneğidir.

Siyonizm’in sömürgeci ve ırkçı karakteri sadece kişilerin hukuki durumlarında değil, aynı zamanda toprakların zorla ele geçirilmesi sırasında da ortaya çıkmaktadır. Siyonizm uzun zamandan beri ve bugün dahi Filistinlilerin varlığını reddettiği için “topraksız halka halksız toprak” sloganını icat etmiştir, yani çöllerle gelecekler ve onu yeşertecekler. Yeryüzünde İsrail mucizesi diye bir şey yoktur. Aslında şaşılacak olan şey, bir halkın ne kadar çabuk kovularak onun yerine başka bir halkın getirildiği ve toprakların ne kadar kolaylıkla el değiştirdiğidir. Bu bir mucize değildir. Siyasi Siyonizm’in bu sömürgeci politikası, İsrail devletinin kuruluşundan çok daha önce düşünülmüş olan bir sistematik ele geçirme planının uygulanaşdır. Asıl sonuç şudur: Bir buçuk milyon Filistinli kovulduktan sonra Yahudi Ulusal Fonu yetkililerinin söylediklerine göre Filistin de Yahudi toprağı 1947 de %6,5 iken bugün %93 olmuştur. Bu alanın %75’i devlete, %14’ü Yahudi Ulusal Fonuna aittir. Önemli olan her ne pahasına olursa olsun Siyonist sömürgeci durmaksızın toprak genişletme siyasetine devam etmesidir.

Siyasi Siyonizm’in Arapları hangi usullerle kovduğunu gördükten sonra, şimdi de Yahudileri İsrail’e getirebilmek için hangi yöntemleri denediğini inceleyelim. Bu olay bir denemedir. Zira sonuç hiç de başarılı olmamıştır. Bugün dünya Yahudilerinin sadece %18’i İsrail de yaşamaya razı olmuştur. Zira İsrail’li yöneticiler bölge halklarını barışçı bir ortamda bir araya getireceklerine, Siyonist doktrinleri yüzünden ülkeyi ateş çemberi içinde tutmaktadır. Bugün dünya Yahudilerinin en az güvence altında yaşadıkları ülke İsrail’dir. Bu yüzden İsrail’in politikası sadece en kaba sömürgecilik yöntemlerini kullanmaya devam eden bir politikadır. Bu politika Güney Afrika tarafından uygun görülen sömürgecilik döneminin bir mirasıdır.

Siyasi Siyonizm'in babası olan Theodor Herzl'in kendisi dinsizdir. Tanrıya inanmazdı. Dini kitaplara sadece kendi güç politikasını destekledikleri ölçüde ilgi gösteriyordu. Hahamların büyük çoğunluğu siyasi Siyonizm'i daha başlangıçta protesto etmiştir. Haçlılar bir Hıristiyan Siyonizm'i idi. Şimdiki siyasi Siyonizm de, bir Yahudi haçlı seferidir. Her iki haçlı seferinde de maneviyat ve inancın sapıtılması söz konusudur.

Antisemitizm (Yahudi düşmanlığı) Siyonizm'in hedeflerine varması için çok gereklidir. Theodor Herzl bu konuyu şöyle açıklamaktadır: "Yahudiler diğer milletlere uymayacak tek ulustur. Ancak uzun bir dönem içinde güvenlik altında yaşadıklarına inanırlarsa herhangi bir toplumun içinde eriyebilirler. Bu gerçek hiçbir zaman bize yarar sağlamayacaktır. Göçü suni olarak körüklemek için antisemitizmi ortadan kaldırmak değil, fakat tam tersine her gün bu yolda yeni senaryolar hazırlamak gerekiyordu." Daha başlangıçtan itibaren Filistin'e göç yapay bir şekilde yaratılmıştı. Bu yöntem her gün yeni senaryolar hazırlamaktadır.

Siyonizm'in tek prensibi Yahudiliği bir din değil fakat bir ulus ve bir devlet şekline sokmaktır. Dünyanın bütün Yahudileri bu devletin uyruğu olarak görülmektedir. Bu devleti var kılmak için devamlı askeri operasyonların yapılması gereklidir. Vatandaşlarına devamlı olarak hayat sahası açmak zorunda olan bu devlet aralıksız harp edecektir. İsrail devletinin tarihinde yer alan bütün saldırı ve toprak katma olayları siyasi Siyonizm'in bu değişmez mantığından doğmaktadır. İsrail yöneticileri atalarına vaat edilen büyük İsrail hikayesi ve eski ahitten seçilen uygun metinler aracılığıyla genişleme siyasetlerini doğrulama niyetlerinden bir an bile ayrılmamışlardır. Askeri saldırılarını ve toprak işgallerini hep bu hikayelere göre yürütmüşlerdir.

Moshe Dayan 1967 Ağustosunda şöyle diyordu: "Eğer Eski Ahit'e sahip çıkıyorsak, kendimizi Eski Ahit'te yazılı olan halk olarak biliyorsak, o

halde Eski Ahit'te yer alan hâkimlerin ve peygamberlerin topraklarına da sahip çıkmalıyız.”

Ben Gurion'un şu sözleri hiçbir kuşkuya yer bırakmamaktadır: “Statükoyu korumak bahis konusu değildir. Biz genişlemeye yönelik dinamik bir devlet yaratmak zorundayız.” Bu basit prensibe bağlanan pratik politika da açık olarak uygulanmaktadır. Toprağı almak ve oturanları kovmak daha başlangıçtan beri Siyonist devlet tarafından uygulanan orman kanunudur.

İsrail yöneticileri Birleşmiş Milletlerin Filistin'i paylaşım kararına hiçbir zaman uymamışlardır. 29 Kasım 1947 de alınan paylaşım kararı ile İngiliz manda idaresinin kesinlikle sona erdiği tarihe kadar geçen zaman içinde, Siyonist komandolar Yafa ve Akka gibi Araplara verilmiş olan toprakları ele geçirmişlerdir. Arap devletleri 9 Nisan 1948 de meydana gelen Deir Yassin gibi katliamlardan Filistinlileri korumak için harekete geçince, Siyonist devletin yöneticileri yeni topraklar elde etmek için bunu fırsat bildiler. Birleşmiş Milletler Teşkilatı'nın kendilerine verdiği %56 Filistin toprağını ilk İsrail Arap Savaşı'ndan sonra % 80'e çıkardılar. Siyonistlere göre herkes tehdit altında bırakılan bu küçük İsrail Devletine acıyacak ve askeri başarılarını alkışlayacaktır. Ancak İsrail'in o sırada nicelik ve nitelik bakımından ortaya koyduğu askeri güç, Arap ülkelerinin toplam gücünün çok üstündeydi. 1948 savaşı günlerinde Mısır'da toplanmış olan Suriye, Ürdün ve Irak birliklerinin bütünü, İsrail'in 65.000 askerine karşılık 22.000 den azdı. Bu husus batıdaki toplumlarda kimsenin dikkatini çekmiyordu.

Aynı durum bugünkü İsrail soykırımında da vardır. Az sayıda Hamas militanlarının saldırısı batı toplumların bazı kesimlerinde İsrail'in acındırılmasına neden olmuş ve bu nedenle İsrail'in yaptığı katliamlar hoş görülmüştür. Bugünkü İsrail'in askeri gücünün Filistinlilerin askeri gücüyle kıyaslandığında son derecede üstün olduğu görülecektir.

Siyonistler “Caydırıcı Savaş” fikrini daima ortaya atmışlardır. 12 ekim 1965 günü Menahem Begin İsrail Parlamentosu Knesset’te şunları söylüyordu: “Yürekten inanıyorum ki, hiç tereddüt etmeden Arap devletlerine karşı derhal caydırıcı bir savaş açmak gerekir ki hedefimize ancak böyle varabiliriz. İlk olarak Arap gücünün yıkılışı, ikinci olarak toprağımızın genişlemesi.”

1967 yılında açılan caydırıcı savaş veya 6 gün savaşı, Japonların 7 aralık 1941 de yaptıkları Pearl Harbour baskınına benzemektedir. 5 Haziran 1967 günü İsrail hava filoları savaş ilan etmeden Mısır hava gücünü hava alanında iken imha etti. 12 Haziran 1967 günü ise Başbakan Levi Eshkol Knesset’te, “İsrail’in varlığı pamuk ipliğine bağlı, fakat Arapların İsrail’i yok etme ümitleri sıfıra inmiştir” diyordu.

Daha sonraları İsrail’in sömürgeci politikasının yürüyüşü gerilemeden devam etmiştir. Özellikle Eylül 1978 Camp David Anlaşmalarından sonra, İsrail elde ettiği topraklarda yeni Yahudi yerleşim merkezleri kurma imkanına kavuşmuş, Kudüs ve Golan Tepelerine yerleşmiş ve Lübnan’ı işgal etmişti. Arapları Filistin’den kovmak ve dışarıda Arap ülkelerinin parçalanmasına çalışmak işte Siyonist projenin iki kanadını oluşturuyordu.

Siyonizm Üçüncü Dünya Savaşı İstemektedir

Prof. Dr. Cemal Anadol, “İsrail ve Siyonizm’in Kısacasında Türkiye” adlı kitabında şunları yazmaktadır:

“İslamiyet’e karşı mücadele eden cemiyetler ve örgütler hep Yahudi desteklidir. 1948 de kurulan İsrail devleti ancak Bal Konferansından beri bu örgütlerin hazırlığa geldiği siyasi hava içinde, 1917 de ilan edilen Balfour Vaadi sayesinde, birinci ve ikinci dünya savaşları sırasında tertiplenen planlar gölgesinde kurulmuştur. Yahudilerin Sabra, Şatilla ve Beyrut’ta yaptıkları katliamların izleri hâlâ bütün insanların

kulağında çınlamaktadır. Bu katliam değişik ülkelerde hakimiyeti ellerinde bulunduran Yahudilerin kurbanlarını hatıralara getirmektedir. Rusya'da 1917 ihtilalinde gereksiz yere ölen insan sayısı 2 milyondan fazladır. Bu günahsızların 100'ü piskopos, 43 bini papaz, 8 bini doktor, 467 bini er ve subay, 28 bini tüccar, 194 bini işçi, 819 bini çiftçidir ki ihtilâli yürüten Yahudi komünistler ihtilalin bu zavallıları kurtarmak için yapılmış olduğunu iddia ediyorlardı. Yahudi komünistler Yunanistan'da yalnız 3 yıl içinde 100.000 insanın canına kıymışlar, Polonya'da ise ihtilâl sırasında bir buçuk milyon Polonya vatandaşını öldürmüşlerdir. Buna izafet ile yapılan 2 dünya savaşında kurban giden 78.000.000 insanın ölümü arkasında Yahudi parmağının olduğu apaçıktır.

Şimdi akli yerinde olan herkes için açıkça anlaşılmaktadır ki bu Yahudilerin Amerika'yı çıkmazlara sürükleyerek onu üçüncü dünya savaşına doğru itmeye çalıştıkları hiç de akla uzak bir düşünce değildir. Yahudilerin ve taraftarlarının milletleri katliamı teşvik eden özel karakterlerini istisna edersek biz aynı zamanda her ahlâki çöküntünün arkasında bunların gizlediklerini görürüz. Bunlar her türlü fuhuş ve sapıklığı, içki ve kumarı, bölücü ideolojiyi, yıkıcı faaliyetleri, çirkin edebiyatı, insanları öldüren sigara ve benzer ürünleri imal eden fabrika ve tesislerin ya sahibidirler ya da hissedarıdır. Onlar yıkıcı mezheplerin kurulmasında ön ayak olurlar. Faiz işlemiyle milletlerin kalkınmasını engelleyen her türlü ekonomik faaliyetin arkasındadırlar. Onlar yeryüzünde anarşi ve fesadı yayan bütün yok edici ihtilal ve ayaklanmaların arkasında bulunurlar.”

Romen Yahudilerinin hahambaşı Rabino Fitch, 1952 yılında Budapeşte'de düzenlenen Milletlerarası Haham Konferansında şunları söylemiştir: “Şundan kesin olarak eminim ki, bundan 10 sene sonra Siyonist cemiyetine mensup kimseler efendi, bu cemiyetin dışında kalan zümre ise uşak olmaya mahkumdur. 1930 daki çalışmalarımız

Amerika ile Almanya arasında bir gerginliğin meydana gelmesine ve bunun bir neticesi olarak da ikinci dünya harbinin patlak vermesine sebep oldu. Bütün dünyada geniş çalışmalarımıza tekrar başlamış bulunuyoruz ve gayretlerimiz kötü sonuçlarıyla ikinci dünya harbini gölgede bırakarak üçüncü dünya harbinin çıkmasına sebep olacaktır. Bu üçüncü dünya harbi beyaz nesli ortadan kaldıracak ve biz dünyaya hakim olduğumuz zaman beyaz bir erkeğin beyaz bir kadınla evlenmesini men edeceğiz. Aynı şekilde siyah bir kadının siyah bir erkekle evlenmesine müsaade etmeyeceğiz. Bütün diğer dinleri ve aleyhimize düşmanlık tohumları saçan ruhban sınıfını da mahvedeceğiz.”

Dünya Siyonist Örgütü tarafından Kudüs'te çıkarılan Kivunim dergisi Şubat 1982 tarihli 14. sayısında “Seksenli yıllarda İsrail'in stratejisi” isimli bir makale yayımlamıştır. Bu metin İsrail Siyonist devletinin şimdiye kadar giriştiği bütün saldırıların çok ötesine taşacak biçimde bütün komşu Arap ülkelerini yok etmek maksadıyla onların siyasal yapılarına yöneltilecek sistematik ve genel bir saldırının mekanizmasının nasıl düzenlendiğini bütün çıplaklığı ile ortaya koymaktadır. Bu çapta bir girişim ABD'nin şartsız ve sınırsız desteğine rağmen önlenemez şekilde bir karşı akım doğuracak ve buna sadece Arap ülkeleri ve diğer Müslüman ülkeler değil tüm üçüncü dünya devletleri tepki göstereceklerdir. Sovyetler Birliği de bu akımın dışında kalamayacaktır. Dolayısıyla bu plan üçüncü bir Dünya Savaşı için en tehlikeli ateşleme araçlarından biridir. Böyle bir durumda dünyanın korkunç nükleer tahrip gücü harekete geçirilecek olursa yeryüzünün intiharı söz konusu olacaktır.

Kivunim dergisinde yayınlanan yazıda görüldüğü gibi Siyonist yöneticilerin kafalarında taşıdıkları düşüncelerin mantığı böylesine korkunç sonuçlara doğru cesaretle yol almaktadır. Bu nedenle Siyonist projeler sadece dünyanın belirli bir kısmını değil insanlığın tamamını

ilgilendirmektedir. Çünkü dünyanın bütün halkları bu tehdidin altındadır. Siyonist İsrail'in uyguladığı sömürgeci ve ırkçı proje, Filistin'in yok edilmesinden sonra Orta Doğu'da bir seri saldırı savaşıdır ve sonunda bütün Arap devletlerinin parçalanmasıdır. Böylece dünya barışının bütünü ile tehlikeye düşüşünün en ileri belgesidir. Bugünkü İsrail'in uyguladığı soykırım da bu projenin bir devamı olup, hedefinin üçüncü dünya harbini çıkararak bütün dünyaya hakim olma arzusudur.

Toprağı ve insan sayısı böylesine sınırlı bir küçük ülkenin dünya politikasında böylesine önemli bir rol oynaması şaşırtıcıdır. Chaim Weizman, İngiliz dostlarıyla konuşurken, "Yahudi Filistin özellikle Süveyş kanalının korunmasında İngiltere'ye büyük fayda sağlayacaktır" demesi durumunu açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Buna göre İsrail'in batıdan doğuya uzanan büyük ticari ve askeri yollar üzerinde stratejik bir yer tuttuğu anlaşılmaktadır. Günümüzde hegemonya transferi yüzünden bu ülke bu görevi vaktiyle olduğu gibi İngiltere hesabına değil ABD hesabına yürütmektedir. İran şahının devrilişinden sonra İran üstlerinden yararlanamaz duruma gelen ABD için İsrail'in bu durumu özellikle önemlidir. Sadece süveyş değil, aynı zamanda petrol bölgelerini de kontrolü altına alarak Amerika'ya doğu Akdeniz'de emin üsler sağlayacak olan tek ülke İsrail'dir. Birleşik Amerika daha önceki tecrübelerinden dolayı, bu görevleri kendi başına yerine getiremez. Çünkü Vietnam tecrübesi üçüncü dünya ülkelerindeki doğrudan müdahalelerden onu geri çekmiştir. Böylece şartsız ve sınırsız yardımlarla İsrail'i öne sürmektedir. Bu durum ABD yöneticileri için son derece rahatlatıcıdır. Zaman zaman İsrail'e yalancı bir tenkit yönetilmekte, diğer yandan hareketini kısıtlayacak her ciddi teşebbüsü top oyunları ile önlemektedir. Bu ABD ve dünya kamu oyunu kandırmanın bir yoludur.

ABD de özellikle İsrail'e para ve silah yardımı yaparak onun hayati görevlerini yerine getirmesine yardımcı olmakta, böylece dünya

dengesi içindeki kendi yerini korumaktadır. ABD'nin İsrail ordusuna en yeni silahları verişî düşündürücüdür. 22 Temmuz 1982 tarihinde yayınlanan L'International Herald Tribune gazetesinden öğreniyoruz ki, İsrail hükümeti o yıllarda silah ve askeri donatım için 5,5 milyar dolar harcamıştır. Bu rakamın üçte biri Amerikan devlet hazinesinden gelmektedir. İsrail silahlarının hemen tamamını ABD'nin yabancı ülkelere yardım programından almıştır. Lübnan savaşından önce İsrail'in elinde bulunan 567 uçağın 457 si ABD'den satın alınmış ve bu iş için Washington'un ayırdığı yardım fonları kullanılmıştır. Bomba parçaları teslimatında yapılan gecikme bir kenara bırakılacak olursa, ABD nin İsrail'i silah bakımından desteklemesi hiçbir zaman aksatmış değildir. Pentagon'dan yapılan resmi açıklamalar ve bizzat İsraililerin belirtilerine göre daha önce satış muamelesi tamamlanan 11 adet F15 uçağının devir teslimi savaş sırasında normal olarak sürmüştür. Bunun yanında yine aynı programa dahil olarak öngörülen diğer tip uçaklar, güdümlü füzeler, kamyonlar ve zırhlı araçlar belirli aralıklarla İsrail'e teslim edilmişti. Her iki ülkenin Silahlı Kuvvetleri ve silah endüstrisi arasındaki yakın ilişki vardır. Bu husus Amerika'nın İsrail'e karşı zaman zaman takındığı olumsuz tavırlarını gülünç duruma düşürmektedir. Pentagon'un açıklamasına göre, bu silahları henüz Amerikan ordusunda kullanılmadan önce İsrail almaktadır.

Lübnan savaşının ilk saatlerinde Suriye'de uzak hedeflere karşı kullanılan Hawkeye E-2C keşif uçakları için de aynı durum geçerlidir. Amerikan ordusu böylece en son teknikle inşa ettiği silahları tabii boyutlarıyla deneme imkanına kavuşmuş olmaktadır. Bu yolda İsrail ordusu, göreve gönderilecek herhangi bir Amerikan birliğinden çok daha etkilidir.

İsrail devleti, dünyayı egemen olan güçlerin genel stratejisi içinde bugün dünya barışını bu derece tehdit edecek bir konuma nasıl gelmiştir. Bunun cevabını Roger Garaudy kitabında şöyle vermektedir:

“Bunu Herzl “Yahudi Devleti” isimli kitabında daha o zaman bütün açıklığıyla şöyle anlatmıştı: Avrupa için biz orada Filistin’de barbar dünyaya karşı uygarlığın bekçiliğini yapıyoruz.” Ancak o tarihten bu yana İsrail devleti sadece batının orta doğuda kolektif sömürgeciliğinin koruyucusu olarak kalmamış aynı zamanda ABD için yeryüzü ölçüsünde kuvvet dengesinin çok önemli bir elemanı olmuştur.”

İsrail ile yapılan yardımın temeli askeridir. Amerikan kongresi kamuoyunda uyanan tepkileri önlemek maksadıyla zaman zaman bu yardımı gürültülü biçimde kısma kalkar. Bu amaçla 1976 yılında Arms Export Control Act (Silah İhracat Kontrol Kanunu) adlı bir raporla özel bir finansman şekli ortaya atılmıştır. İşte 1980 mali yılından İsrail’in yararına bir milyar dolarlık satış için gerekli karar bu şekilde alınmıştı. Ancak silahlar teslim edildikten hemen sonra alacağın yarısı silinmiş ve paranın geri kalan kısmı İsrail’in borç defterine yazılarak ABD ye ödenecek rakamı kabartmıştı. İsrail borçlarını ödemek için 10 yıldan fazla süren vadelerden yararlanmaktadır. Bütün bunlardan ayrı olarak İsrail ekonomisinin 1973 ten bu yana devamlı düşüş göstermesi yüzünden ödemelerde güçlük çekmekte, ancak ABD’den derhal yetişen yardım açığı kapatmaktadır. Bu ülkenin ABD’den aldığı yardımın tamamı kişi başına yılda 750 doları bulmaktadır. Başka bir deyimle ABD her Yahudi’ye kendi gelirinin dışında bahşış olarak Mısır ve Afrika ülkelerinin çoğunda kişi başına düşen brüt milli gelirin 2 misli para vermektedir.

Başlangıçta hikayelerin en tehlikelisi olan küçük zayıf İsrail ve arkası kesilmeyen Arap tehdidi, bunun sonucunda yaşam savaşı vermek zorunda kalan İsrail ise aslında sırtını dayadığı ABD’nin yardımıyla 48 saatte Şam, Bağdat, Amman, Kahire ve görüldüğü gibi Beyrut’ta ulaşacak kudrettedir. Devamlı yok olma tehlikesinden söz açmasına rağmen, aslında komşuları için kendisi en büyük tehlikedir. Batılıların İsrail’in en korkunç cinayetlerini dahi hoş görmeleri dünya toplumları

için büyük tehlikeler içermektedir. Bunun sonucunda Siyonist İsrail devleti Avrupa ile Asya'nın doğuyla batının, kuzeyle güneyin kavşağındaki Orta Doğu'ya ABD'den edindiği bütün ağırlığı ile çökmeye devam etmekte durmadan saldırmaktadır.

İsrail devletinin kullandığı siyasal yöntem bir devlet terörüdür. Siyonistlerin Deir Yassin Arap köyündeki tutumu bu politikanın korkunç bir örneğidir. 9 Nisan 1948 günü teröristler hiçbir askeri hedef teşkil etmeyen bu sakin köye saldırarak hemen hemen halkın tamamını öldürdüler. Siyonistlerin bu gerçek yüzü ve tutumu mutlaka bilinmelidir. Begim ve yoldaşları kendi Savunma Bakanı ve bizzat kendisi ve "Haddad" gibi kuklaları aracı ile yerine getirilen Sabra ve Şatilla Katliamından sonra hükümet önünde "Yahudi olmayanlar Yahudi olmayanları öldürdü" bizi suçluyorlar diyen kanlı cani budur. Bu adamın Savunma Bakanı general Ariel Şaron da Lübnan kasabıdır. Onun da geçmişinde yer alan canavarlar bugün yaptıklarına ışık tutacak niteliktedir. Şaron'un kurduğu birlik isimli örgütün amacı Arap köylerine karşı misillemeler düzenlemek ve oralarda terör yaratarak ortaya korku salmak ve Yahudi olmayan halkın bölgeden kaçmasını sağlamaktır. Böylece siyasi Siyonizm'in doktrinin ilk hedefi aşılmış olacaktı. Benzer saldırılar daha başka köylere de yapılmış, masum kadın ve çocuklar öldürülmüştür. Aynı durum bugün Gazze'de de devam etmektedir.

Sonuç

Batı'nın yüzyıllardır süren hegemonyası insanı bir tüketim nesnesi durumuna getiren büyüme biçimi ve kültür modeli artık insanlığı yok oluşa sürüklüyor. Amerika'nın güdümündeki yeni sömürgeciliğe bir de bu açıdan bakılmalıdır. Şu halde insanlık yüce gayeler edinmezse yok olmanın eşiğindedir. Bu yüce gayelere kaynaklık edecek olan ise bireyci ve doğayı dışlayan batıda değil onun dışındaki dünyadadır.

İsrail devletinin kuruluş doktrinin arkasına saklandığı Yahudi geleneğinden değil fakat ırkçılığın, ulusçuluğun ve sömürgeciliğin bir başka şekli olan 19. yüzyıl batı oluşumundan ve sömürgeciliğinden doğmuş siyasi Siyonizm'dir. Uyuşturucu bir ideoloji ve bir seri şiddet ve terörist hareketlerinden doğmuş bu devlet sömürgeci batı güçlerinin öldürücü baskısıyla alınan illegal bir Birleşmiş Milletler kararı ile yaratılmıştır. Bu devlet kendisini kendi öz gücüyle değil vaktiyle aynı yolu izleyen haçlılar gibi batıdan akan silah ve para yardımıyla ayakta tutmaktadır. Bilhassa dünya stratejisinde İsrail'i Orta Doğu'da kendi ileri karakolu sayan ABD bu ülkeye şartsız ve sınırsız destek sağlamaktadır. Neticeye bakacak olursak İsrail yöneticilerinin Birleşmiş Milletlerde temsil edilen uluslararası topluluğun kararlarını sistematik olarak engellendiği görülmektedir. Herkes için tek şerefli çözüm İsrail olsun Arap olsun bölgede yaşayan her insanın hayatını garanti altına alacak tek çare, her iki tarafın da, Birleşmiş Milletlerin Filistin'i ilgilendiren bütün kararlarına olduğu gibi uymasıyla mümkündür.

Garaudy'nin kitabında açıklandığı gibi, her topluluk uluslar arası bir gücün denetiminde, kendi güvenliğine her türlü baskı ve işkencenin dışında bir yaşam düzeyine ve kendi kendini yönetme hakkına sahip olmalıdır. Ortadoğu'ya silah cephane ve her türlü harp malzemesi gönderilmesi derhal durdurulmalıdır. İsrail devletinin resmi organları olan ve bu devletin çıkardığı temel yasalarla meydana getirilmiş Dünya Siyonist Örgütü ve Dünya Yahudi Ajansı gibi kuruluşlarca dünyanın hangi ülkesinde olursa olsun para toplanmasına derhal bir son verilmelidir. İsrail devletinin kademeli olarak Siyonizm'den uzaklaşması hem kendi güvenliği hem de komşularının rahat etmesi için son derece önemlidir. Müzakere yolunu açacak tek çare budur. Böyle bir ortama girildiğinde uygulanacak ekonomik ambargolarla İsrail yöneticileri sonunda kendi halklarının baskısı ile yarım yüzyıldan beri saldırmaktan bir an geri duramadıkları FKÖ ile konuşmaya razı olacaklardır.

Bu devletin Asya'da ırkçı ve sömürgeci bir batı çemberi oluşuna bir son vermek, onu diğer ulusların arasına katmak ve hiç olmazsa uzun vadede böyle bir sonuca erişmek için yolu açık tutmak gerekir. Yeryüzünde üç büyük dinin ve üç büyük ümidin doğduğu bu topraklarda ve İbrahim'in büyük mirasına sahip yapmaya ahd etmiş kişiler arasında gerçek bir beraberlik böylece doğacaktır. Yahudi olsun, Hıristiyan olsun, Müslüman olsun herkes ve inancını kaybetmiş arayış içinde bulunan her insanoglu bu mirasın içinde yeniden hayat bulacak ve kendi kültürünü, kendi öz benliğini ve en yüksek insani değerlerini yeniden tanıma fırsatına kavuşacaktır.

Siyonist İsrail'in estirdiği terör ve katliamlar bugünde olanca hızıyla devam etmektedir. Filistin'de her gün binlerce masum ve savunmasız insanlar, kadınlar ve çocuklar öldürülmektedir. Bu durum batılı devletlerin yöneticilerini hiç etkilememekte, onlar da İsrail'in soykırımını desteklemektedirler. Çünkü onlar da Ortadoğu'daki toprakların sömürülmesinde ortak olmak istemektedirler. Bundan sonra batının medeniyet, insan hakları, demokrasi gibi sözlerinin hiçbir değeri kalmamıştır. Bütün vicdan sahibi insanlar İsrail'i kınamakta, ama ellerinden hiçbir şey gelmemektedir.

Siyonizm'in hedefi bu soykırımı yaparak Ortadoğu'daki ülkelere göz dağı vermek, böylece bu bölgede batı sömürgeciliğinin menfaatlerini korumaya çalışmaktadır. Ortadoğu'daki zengin maden ve petrol yataklarının Siyonist emperyalistlerin iştahını kabartmaktadır. Buradaki zenginlikleri ele geçirerek Siyonizm'in dünyayı ele geçirme ve tek başına yönetmek arzusunun bu şekilde gerçekleşeceği zannedilmektedir. Bunun sonunda üçüncü dünya harbinin çıkması kaçınılmazdır. Ancak bu harbin sonucu, Siyonistlerin umdukları gibi çıkmayabilir. Büyük bir ihtimalle çok kanlı ve tahripkâr olacak olan üçüncü dünya harbi sonunda Siyonizm'in emelleri yıkılacak ve İsrail devleti ortadan kalkacaktır.

Biz Müslümanlar olarak buna inanıyoruz. Kur'an-ı Kerim'deki ayetler ve Sevgili Peygamberimizin (sav) bu konudaki hadisleri bizlere bu ümidi vermektedir. Ayrıca sufi abilerimizin bize ilettikleri keşif bilgileri, artık Siyonist İsrail'in sonunun geldiğine işaret etmektedir. Bu keşif bilgilerine göre 2040 yılında üçüncü dünya harbi yaşanacak ve bundan sonra 20 yıl içinde Müslüman devletler İsrail devleti ve Siyonist emperyalizm ile savaşarak onları ortadan kaldıracaktır. İsrail'de Yahudiler büyük bir katliama uğrayacaktır. Bir daha da Siyonistler dünyada bir devlet kuramayacaklardır.

Bu biz Müslümanların hem ümidi hem de dileğidir. Allah Teâlâ'nın bu ümidimizi ve duamızı kabul edeceğini bütün kalbimizle inanıyoruz. Çünkü Allah Teâlâ emrinde galiptir (Yusuf, 12/21) ve Müslümanların yardımcısıdır (Bakara, 2/257). İnsanları her iki cihanda da mutlu edecek olan yegane yol İslam'dır.

Kaynaklar

“Filistini Bölüşmek”, Avi Shlaim, Küre Yayınları, İstanbul, 2018

“İsrail ve Siyonizmin Kısacasında Türkiye”, Cemal Anadol, Bilge Karınca, İstanbul, 2004

“Siyonizm”, TDV İslam Ansiklopedisi

“Siyonizmin Büyük Kaos Planı”, İsmail Çorbacı, Çınaraltı Yayınları, İstanbul,

“Siyonizm Dosyası”, Roger Garaudy, Pınar Yayınlar, İstanbul, 2021

“Siyonizm ve Irkçılık”, Türkkaya Ataöv, İleri Yayınları, İstanbul, 2019

“Siyonizm ve Yahudiliğin Gizli Tarihi”, İsmail Çorbacı, Çınaraltı Yayınları, İstanbul, 2020

“Siyonizm ve Türkiye”, Süleyman Kocabaş, Yakın Plan Yayınları, İstanbul, 2018

“Yahudi Devleti”, Theodor Herzl, Ataç Yayınları, İstanbul, 2020

“Yahudilik ve Siyonizm Tarihi”, Abit Yaşaroğlu, Pınar Yayınları, İstanbul, 2016

Yorum ve Eleştirileriniz için: <mailto:oryanmh@gmail.com>

[Ana Sayfa](#)

[Makaleler](#)